tex.i.l. preſcrip tõe.j.ꝙ.ñ ob.lõ. tẽp.pꝛeſc.

rem ⁊ ita de fcõ ⁊ ꝯſuetudine uidi milies obſeruari ⁊ bene alias querit opi.qui vult ꝓbare aliquẽ fuiſſe i vna ciuitate per decẽnium pñtem ꝙ iſtud ẽ ipoſſibile quodãmodo niſi ꝓbaret de carceratiõe eius cõtinua de cuius preſentia certat vnde ſeruiuiſſent nobis oẽs.ll.de uento q̃ dicunt ſufficere.x.annos inter pñtes cum pñtiam probari ſit quaſi impoſſibile ⁊ pñtiam ſolũ ſufficiat negari ſm Jac.quod falſum ẽ.dic non ſunt alia.

n **Ec bona** Uſucapio longi tpis lite ꝯteſtata interrumpit.b.d.ꝯcor.ſ. de rei ven.l.moꝛtis.vſucapio vero triennij ñ interrũpitur niſi quantũ ad effectũ.ff. de rei ven.l. ſi poſt accep.vſucapio longiſſimi tpis interrũpitur ꝑ ſolam executoris miſſionem.j. de pſcrip.xxx.anno.l.cũ notiſſimi.i prin.⁊ hec omnia.ſ.de vi.l.i.

f **Uper longi** Poſſeſſio ꝯtinua longi tpis.x.vel.xx.annoꝝ interueniente ẽt titulo lucratiuo ⁊ bona fide ſufficit ad vſucapionem incboandã ⁊ ẽt ꝯplendam ⁊ ẽt tps auctoris ei additur.b.d.⁊ no.ꝙ appellat lõgum tps.x.vel.xx.anno.⁊ patet hic ⁊ i rubrica.j.idẽ vidiſtis i rubrica.j.que ſit long.ꝯſuet. Scdo no. ꝙ ad pſcriptionẽ[f] cõplendã regrit titulus ⁊ ita ſufficit lucratiuus ſicut onerosus. 2° requirit bona fides 3° requirit poſſio 4° requirit ꝙ ſit cõtinuata ꝑ longũ tps ⁊ iſta quattuoꝛ hic ꝓbant. 5° requirit ꝙ nõ ſit iterrupta nec naturaliter.ut.l.naturalit. ff.de vſucapi.nec ẽt ciuiliter.vt.ſ.l.ꝓxi.⁊.ſ.eo.l.i.

6° regrit ꝙ res ſit uſucapibilis.vt inſti.eo.§.furtiue.7° regrit ꝙ pſona ad vſucapiẽdũ ſit habilis.ff. eo.l.ſeqtur.§.i.cõſequẽter vſqꝫ ad.§.ꝙ ãt ſi quid ãt iſtoꝝ ſeptẽ deficiat vſucapio ñ ꝓcedit ⁊ iõ aduocatus qui nõ hꝫ caput aſini nec ſit legũ doctoꝛ ex ifra dicendiſ erit instructus gd dẽat articulari ⁊ gd debeat exaiari ⁊ gd dꝫ conari ⁊ ꝓbare vt vincat rõe vſucapiõis cõplete.⁊ ſilr qũo hẽat articulari ⁊ ꝓbare vt vincat rõne vſucapionis deſtructe uel ipedite 9°

Redeo ad primum ⁊ dico quod primo requiritur titulus ſubaudias verus uel putatiuus.de vo ꝯſtat apud oẽs d putatiuo erat dubitatio.ſed dic ꝙ iteruemente erroꝛe iuſto i quolibet cãu ſufficiat putatiuus excepta[g] venditõe in qua requirit iuſtiſſim⁹ ex eo qꝛ in eo requirit bonafides duobus tempoꝛibus.ſ.tpe venditõis ⁊ traditionis.ff.ꝓ ſolutione.l.ſi exiſtimans.ita intelligit.l.celſus cũ gl.ſua.ff. d vſucapio.⁊ ſp intellige ꝙ titulus vel ſit habilis ad tranſlationẽ dñij.alias ex eo ſm oẽs indifferenter ñ procedit vſucapio. P° igitur articulandum eſt d vero titulo vel putatiuo iuſto[h] vel iuſtiſſimo erroꝛe dr aũt erroꝛ iuſtus in fcõ ꝓprio cauſatus per pſuaſionẽ aduerſarij q dixit ita cẽ veꝝ exemplũ ſi tradebas mihi librum qꝛ dicebas te eũ mihi ꝓmiſiſſe.text.eſt in.l. hoiem.ff.ꝓ ſuo.nam tua aſſertio ꝯ te parat iuſtã cãꝫ tradẽdi mihi ⁊ errandi.vt ibi ⁊.l.i.§.qſituꝫ in fi.glo. magne.qui .§.eſt alſ lex.ff.qñ act.de pecu.ẽ lex.iij. i fine cũ glo.ff.ꝙ cũ eo.⁊.l.hẽat.i prin.ff.de inſti.ꝙ itellige niſi diceres te ꝑmiſiſſe d ꝓpinquo ſalia cã ſubeſſet ꝑ qꝫ tibi non deberem credere quia hic iudex ex varijs circunſtantijs exiſtimabit.ff.de acqr. her.l.cũ flumen.ff.de iur.⁊ fac.igno.l.plerũqꝫ.ff.ad velle.l.quanquã.ff.loca.l.itẽ querit.§.ſi fullo. Fatu⁹ ẽ ille q facti ſui de ꝓximo nõ recoꝛdatur.j.de ꝯhẽ. ſtip.l.magnã.ff.ꝓ empto.l.qui fundum.§. ſeruus meus.in gl.ff.de admi.l.ſcie.ꝑdictus ergo erroꝛ iuſtus ſufficiet in oi alio tit.putatiuo quã emptionis.vt.d. l.ſi exiſtimans. Iuſtiſſimus[a] ãt erroꝛ cauſat ex facto alieno cõiuncta perſuaſione aduerſarij.exemplũ qꝛ dicis te vendidiſſe patri meo fundum ⁊ tradis i re vera vel nõ vẽdidiſti vel mihi legatã rẽ que ñ erat ꝓbatur.ff.ꝓ leg.l.fi.ff.ꝓ ſuo.l.ſi ancillaꝫ.idẽ ſi cãtur a facto ꝓcuratoꝛis uel ſerui vel filij mei qui dixit ſe emiſſe qd ñ emerat.ff.ꝓ ſuo.l.fi.ibi caſus ꝓ ẽpto.l. qd vulgo.ibi tex.idẽ ſi cauſat a ſcriptura p° fcã.⁊ d inde ſecreto poſtea ñuocata.exemplũ primo teſtõꝛ mihi legauit vel me heredem inſtituit deinde ſecreto illud reuocauit.vt.ff.ꝓ leg.l.iiij.idẽ ſi cauſatur ex idẽptitate nois vel amicicie.exemplũ legauit teſtõꝛ domũ ticio amico ſuo ⁊ ego credebã ſenſum d me qꝛ ẽt eraꝫ ticius eius amicus vt.d.l.iiij.ff.d teſta.tu. l.duo ſunt ticij. Idem ſi cauſat ex aſſertiõe maioꝛuꝫ vt quia pater uel auus meus dixerũt mihi ſe hanc domũ emiſſe quã emptã nõ inuenio ꝑ inſtrã uel teſtes ut.d.l.ſi ꝓ ſuo.de vſuca.l.iuſte.§.filius debuit ei credere aſſertionibus eoꝝ in geſtis ꝑ eos ⁊ in eos tex.ẽ i.l.mater.j.de calũ.ff.ad ſilli.l.i.i fi.⁊.l.iiij.§.i.⁊ idẽ ſi cauſat a fama[b] vicinie vel vniuerſitati totius loci vt ſi i vicinia noſtra aut i tota padua ẽ publica fama qꝛ pr meus emit hanc domũ.nã ad credendũ ⁊ nõ credendũ fama multum inducit.vt in.l.fi.ff. de here.inſti.de acqui.here.l.cũ quidã.§.qd dr.ſ.d peri.tu.l.ſi tutoꝛ i gl.ſ.de nup.l.ſi vicinus.ff. d qõni.l.i. §.idẽ coꝛnelio.ff.de teſti.l.iij.§.eiuſdem quoqꝫ pricipis. Idẽ ſi ſit cauſatus ab aſſertione ꝓpinquoꝛũ vel ſocioꝝ dudũ pris mei q mihi aſſerunt ꝑꝑ ꝯiunctõeꝫ ⁊ ſocietatẽ primũ patet in.l.octaui.ff.vnde cogna.ſ. de in integ.reſti.l.de tutela.ſm patet.ſ.d repu.aut. hic hodie qꝫtũcũqꝫ ita credẽdũ eſt ſocijs ſicut fratribus.ff.pro ſo.l.uerũ. Idẽ ſi cauſet erroꝛa cõmuni curſu exẽplũ qꝛ cõit qꝛ glibet fallit ſeu dcept⁹ fuiſſꝫ exẽplũ pone in emente a furioſo i cõſpectu iumbꝛate quietus ⁊ publice ⁊ notoꝛie uel in eo qui emit ab adoloſcẽte qui canus ⁊ antiquus uidebatur ut.ff.ꝓ emp.l.ij.§.ſi a pupillo.⁊.§.ſi a furioſo multe etiã alie circũſtantie erroꝛis iuſtiſſime inducte cõtingerẽ poſſunt ſm uarietatẽ factoꝝ quas ſolers inueſtigatoꝛ i grat.tñ illõ cõcluſiue dico ꝙ nullus erroꝛ iuſtus uel iuſtiſſimus unqꝫ ꝓbet cãm uſucapiẽdi vbi titul⁹ verus nõ põt aſſiſtere ꝑꝑ ipedimentũ nature.no.tex. habes i.l.iij.ſ.pro hrede.⁊ ibi dixi.⁊.ff.ꝓ leg.l.ſi is cõiũcta gloſella ſeu.iniuſtus aũt erroꝛ ẽ i fcõ ꝓprio ñ cauſatus ab aliqua ꝓbabili cauſa vt pꝫ in iuribus allegatis. Item ois erroꝛ iuris.vt.l.nũquã in prin.ff. de vſuc.⁊.l.fi.ff.ꝓ emptoꝛe. Itẽ ois erroꝛ repugnãs publice fame vt patet ex predictis exemplũ ſi fama ẽ i vicinia ꝙ res mihi legata mihi vẽdita erat ticij. ⁊ ita erat ⁊ ego eã poſſedi vt ſempronij nunc habemus gd ſit articulandũ ad ꝓbandũ erroꝛẽ iuſtũ uel iniuſtũ vel erroꝛis iniuſticiã. Dixi ſo ꝙ requiratur bona fides[c] ⁊ illa dꝫ cẽ ꝯtinua ſm canoniſtas.⁊ iõ d ꝯtinua fide bõa articulare potero.vt i.c.male fidei. de reg.iur.li.vi.⁊ in hoc ſtandum ẽ canoniſtis.quia agit de peccato de iudi.c.nouit ꝑ Jo.an.in.c.ij.d regu.iur.lib.vi.ſed attende ne decipiaris qꝛ mala fides[d] ſupuemẽs ſꝫ eos impedit hñ vſucapionẽ ꝯpleri.vñ de ea opoꝛtet ꝙ excipiat ⁊ ꝓbet nõ aũt ſuffic̃ ſi mala fides ſuperuenit tñ adeſt nõ bona exemplũ ſi incepi vſucapere bona fide ⁊ vſucapione ꝑdẽte dñs denunciat mihi ꝙ res eſt ſua que ꝓteſtatio lꝫ a principio inducat malã fidem pſumptiue vt.l.ſi fundus.ſ.de rei vẽdi.tñ exceptio facta nõ releuat tex. eſt in.l.alienam.ff.ꝓ emptoꝛe vel ſi vſucapione incepta bona fide incipit dubitare an res mihi vendita uenditoꝛis fuerit quia ſurrexit fama de ꝯrio ⁊ hoc vult tex.in.c.male fidei.dũ dic̃ tex.male fidei.⁊ hoc uidetur de mente Inno.in.c.dilecti filii de maio. ⁊ obe.dum allegat.d.l.ſi fundum.⁊ dictam.l.alienam.

De iure vo ciuili mala fides ſuperuemẽs eid. m

f ℭ Pſcriptione uide bal.breuiter i rub.ſ.d idi.liber.

g ℭ Excepta uẽditõne.uid bã.in.l.celſus.i col. h alle.⁊ bal.i.l. nlla.ſ.d rei uẽ.

h ℭ Iuſto. qs dicatur iuſt⁹ erroꝛ uid bar.i.l. celſus.h all.

a ℭ Iuſtiſſim⁹ uide bal.i.l. idicia .ſ.de rei uẽ. ⁊ in.l.proprietatis.i fi.⁊ ibi hã. .ſ. de probationibus.

Error d' [illegible]

b ℭ A fama.uid hã. in.l. celſus. ff.d uſucap.

c ℭ Bona fidẽ uid bal. in.l. in ſ.de uſuc.naſrõ.

d ℭ Mala fides de mala fide ſupueniente uide bar.i.l.nãlẽ ff.de uſuc.⁊ ba. in.l.i.ſ. d uſuca.traſfoꝛ.